

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” DZIEŃ MODLITWY, POSTU I SOLIDARNOŚCI Z MISJONARZAMI

16 marca 2025 r.

„MISJONARZE DZIELĄ SIĘ NADZIEJĄ”

Przewielebny Księżę Proboszczu

W imieniu ks. bp. Jana Piotrowskiego, przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Misji i moim, własnym, serdecznie dziękuję za każdy gest sympatii, pomocy i Waszej kapłańskiej służby na rzecz misyjnego dzieła Kościoła.

Kolejną okazją do kontynuowania naszej współpracy misyjnej będzie II Niedziela Wielkiego Postu, **Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami – Niedziela „Ad Gentes”, 16 marca 2025 r.** W tym roku duszpasterskim obchodzimy ten dzień pod hasłem: „**Misjonarze dzielą się nadzieją**”.

Misjonarki i misjonarze, głoszący światu dobrą nowinę o zbawieniu, są pielgrzymami nadziei. Niosąc Chrystusa tym, którzy Go nie znają, wzbudzają nadzieję w sercach jej pozbawionych. Idą z nadzieją lepszej przyszłości do smutnych i zrozpaczonych, którym brakuje nadziei z powodu cierpień i niedostatków, niesprawiedliwości, wykluczenia i krzywdy. Misjonarze poprzez dzieła miłości wzbudzają nadzieję na lepsze jutro w sercach dzieci i młodzieży, rodziców, chorych i niepełnosprawnych, bezrobotnych, bezdomnych, wygnańców i migrantów oraz seniorów. Dzielą się z tymi, do których zostali posłani przez Kościół, największą nadzieją – nadzieją szczęśliwej wieczności, jaką jest Chrystus. „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem, kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11,25-26).

Od 2006 r. ofiary zbierane do puszek w II niedzielę Wielkiego Postu stanowią jałmużnę na misje i przeznaczamy je na wsparcie działalności polskich misjonek i misjonarzy. Jest to fundusz krajowy, z którego Dzieło Pomocy „Ad Gentes” przy Komisji Konferencji Episkopatu Polski ds. Misji pomaga ponad 1662 misjonarzom w realizacji ich posługi ewangelizacyjnej, medycznej, charytatywnej i edukacyjno-wychowawczej. W imieniu Dzieła Pomocy dziękuję wszystkim darczyńcom za ofiarność i troskę o misje. Bez Waszych darów serca i wrażliwości na potrzeby najuboższych na misjach, misjonarze nie posiadaliby środków i nie mogliby nieść im pomocy, jak to czynią obecnie. Dzięki Wam, nie głoszą Ewangelii do pustych żołądków, ale karmią i poją głodnych i spragnionych, przyodziewają nagich, służą chorym, samotnym i wykluczonym przez społeczeństwo, opiekują się sierotami i niepełnosprawnymi.

Bardzo serdecznie proszę o to, abyście w swych wspólnotach parafialnych na wszystkich Mszach podkreślili charakter misyjny tej niedzieli, wykorzystując nasze materiały liturgiczne. Przesyłam również plakaty, które można umieścić w gablotce. **Wszystkie te materiały są bezpłatne – jedynie serdecznie prosimy o ich wykorzystanie dla dobra misji.**

W imieniu polskich misjonek i misjonarzy oraz własnym serdecznie dziękuję Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi i całej wspólnotie parafialnej za dokonane wpłaty na cele misyjne w roku ubiegłym.

Jednocześnie serdecznie proszę o braterską pomoc w przeprowadzeniu tegorocznej misyjnej zbiórki do puszek w II Niedzielę Wielkiego Postu „Ad Gentes” i o przesłanie zebranych ofiar – zgodnie z diecezjalną praktyką – na rzecz Dzieła Pomocy „Ad Gentes”. Więcej informacji o naszej pracy dla misji przekazujemy na stronie internetowej www.adgentes.misje.pl

Z zapewnieniem o modlitwie i wyrazami szacunku dla Waszej służby Bogu i ludziom

x *Zbigniew Sobolewski*

Ks. Zbigniew Sobolewski

Dyrektor Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

Warszawa, 16 III 2025 r.

**KOMUNIKAT BPA JANA PIOTROWSKIEGO,
PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI EPISKOPATU POLSKI DS. MISJI
NA II NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” 2025 R.,
BĘDĄCĄ DNIEM MODLITWY, POSTU I SOLIDARNOŚCI Z MISJONARZAMI
„MISJONARZE DZIELĄ SIĘ NADZIEJĄ”**

Bracia i siostry!

1. W czasie Wielkiego Postu otwieramy szerzej nasze serca na tchnienie Ducha Świętego, który wspiera nas w wypełnianiu powołania chrześcijańskiego i pomaga w realizowaniu największego przykazania Jezusa – przykazania miłości. W II Niedzielę Wielkiego Postu zwaną „Ad Gentes” Kościół zachęca nas do modlitwy i materialnej pomocy polskim misjonarzom i misjonarkom. W tym roku nasz Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami przeżywamy pod hasłem: „Misjonarze dzielą się nadzieją”. Pragniemy zwrócić uwagę na to, jak ważną rolę pełnią misjonarze. Ich trwanie na misjach, niekiedy w bardzo trudnych warunkach życiowych, ubóstwie i wśród licznych zagrożeń, jest źródłem nadziei dla tych, do których zostali posłani przez Kościół ze słowem Ewangelii. Misjonarze są dziedzicami Bożej nadziei – nie tylko tej, która dotyczy lepszego, bardziej sprawiedliwego i bezpiecznego świata. Oni niosą ludziom nadzieję zbawienia i umacniają w przekonaniu, że ostatecznie dobro zawsze zwycięża.

Dzisiaj więc modlimy się za misjonarki i misjonarzy z Polski; za tych z naszych wspólnot diecezjalnych i zakonnych, którzy z wielką ofiarnością służą najuboższym z najuboższych. Otaczają troską ubogie dzieci, samotne matki, chorych, odrzuconych, więźniów, pokrzywdzonych przez los, stając się znakiem wielkiego miłosierdzia Ojca niebieskiego. Przywracając nadzieję zrozpaczonemu, czynią ich życie i jego ciężary łatwiejszymi do uniesienia.

2. Będąc solidarnymi z misjonarkami i misjonarzami z Polski nie tylko w tym dniu, ale stale, ukazujemy Kościół – naszą wspólnotę wiary – jako znak nadziei w świecie. Jesteśmy wspólnotą misyjną, która ma do ofiarowania światu nadzieję, tak bardzo mu potrzebną. Nadzieją, którą dzielimy się z innymi, jest Chrystus. W Nim zakorzenieni, możemy odważnie głosić Jego obietnicę zbawienia. Dzięki misjonarzom i nam, nadzieja ta dociera do wielu mieszkańców Azji, Oceanii, Afryki i Ameryki Łacińskiej. Korzystając z okazji, wyrażam serdeczną wdzięczność wszystkim duchownym i wiernym świeckim Kościoła w Polsce za życzliwe i stałe zatroskanie o misje i pomoc misjonarzom. Bez niego nie byłoby w stanie wypełniać swych zadań i służyć ubogim. Dziękuję duszpasterzom oraz osobom świeckim, angażującym się w pomoc misjom i rozpalającym w innych zapał misyjny. Dziękuję katechetom, dzieciom i młodzieży, zwłaszcza tym wszystkim, którzy aktywnie działają w grupach misyjnych. Jestem wdzięczny dorosłym, chorym, seniorom, niepełnosprawnym i wszystkim, którzy stają u boku misjonarek i misjonarzy z modlitwą i ofiarami. Niech czas Wielkiego Postu skłoni nas do hojnej jałmużny na rzecz misji. „Nasze serce, podobnie jak serce Kościoła, podobnie jak Serce Jezusa, musi obejmować wszystkich ludzi” (*Dilexit nos*, 179).

3. Na koniec, pragnę zwrócić się z prośbą o modlitwę w intencji powołań misyjnych. Dotkliwie doświadczamy braku misjonarek i misjonarzy. Proszę zatem o gorącą modlitwę, aby wciąż znajdowały się gorące i ofiarne serca, gotowe porzucić swoje rodziny i wspólnoty, by udać się tam, gdzie ludzie czekają na Chrystusa; udać się po to, by nieść innym nadzieję.

Z serca wszystkim błogosławię

† Bp Jan Piotrowski

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji

Warszawa, 16 III 2025 r.

Prezentacja Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

Dzieło Pomocy „Ad Gentes”, agenda Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, od 2005 r. pomaga misjonarkom i misjonarzom z Polski na placówkach misyjnych. W kraju prowadzi animację i formację misyjną wiernych, angażując zwłaszcza dzieci i młodzież w inicjatywy misyjne. Każdego roku Dzieło dofinansowuje ok. 140 projektów pomocowych, zgłaszanych przez misjonarzy z całego świata. Są to dzieła ewangelizacyjne, medyczne, charytatywne i edukacyjno-opiekuńcze. W ubiegłym roku na ten cel przeznaczono 127 650 euro.

Dzięki ofiarności darczyńców Dzieło Pomocy wsparło finansowo budowę kilku szkół, sali katechetycznej, ośrodka zdrowia.

W ciągu roku Dzieło zbiera środki na pomoc dla dzieci poprzez SMS-a o treści „Misje” wysyłanego na numer 72 032 (2,46 zł z VAT). Angażuje uczniów szkół podstawowych w ramach ogólnopolskiego konkursu „Mój szkolny kolega z misji”. W tym roku przekaże dar serca dzieci na budowę sali lekcyjnej w Zespole Szkół św. Franciszka z Asyżu w Ntoum w Gabonie.

Projekty finansowane przez Dzieło można wesprzeć poprzez wpłaty na jego konto. Zapraszamy do odwiedzania naszych stron:

www.adgentes.misje.pl

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – Niedziela „Ad Gentes” 16 marca 2025 r.

Rdz 15,5-12.17-18; Ps 27,1bcde.7-8.9abc.13-14; Flp 3,17 – 4,1 lub Flp 3,20 – 4,1
Łk 9,28b-36

Wprowadzenie

Wersety Ewangelii, które w dzisiejszą niedzielę odczytujemy, opowiadają o przemienieniu Chrystusa na górze Tabor. Wybrani apostołowie stali się świadkami Jego chwały. Jezus odsłonił im tajemnicę swego bóstwa. Umocnił ich na godzinę swej męki, pragnąc, aby nie stracili nadziei, gdy ujrzą widząc Go na Golgocie, w poniżeniu i bezsilności.

Gromadzimy się przy ołtarzu Chrystusa w II Niedzielę Wielkiego Postu, która w Kościele w Polsce nazwana została „Ad Gentes” – „do narodów”. Jest to niedziela szczególnej modlitwy za misjonarki i misjonarzy, za głoszących Ewangelię w krajach, gdzie nie jest ona jeszcze dostatecznie znana i gdzie wiara w Chrystusa nie jest mocno zakorzeniona. Dzisiaj też wspieramy finansowo dzieła misyjne w Afryce, Azji i Oceanii, a także w Ameryce Łacińskiej. W trwającym roku duszpasterskim przeżywamy tę niedzielę pod hasłem: „Misjonarze dzielą się nadzieją”.

Prośmy zatem Chrystusa, który nas gromadzi i jednoczy, o Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i siły dla naszych misjonarzy. Dla nas samych zaś o to, abyśmy – jako „pielgrzymi nadziei” – wzrastali w świadomości, że wszyscy z mocy chrztu i bierzmowania jesteśmy uczniami-misjonarzami.

Akt pokutny

Panie, który stałeś się człowiekiem, aby całą ludzkość przyprowadzić do Boga Ojca, *zmiłuj się nad nami...*
Chryste, który na Górze Tabor objawiłeś swe bóstwo i potęgę, aby umocnić uczniów w wierze, *zmiłuj się nad nami...*
Panie, który prowadzisz nas ku sobie i przemieniasz serca wiernych swoją łaską, *zmiłuj się nad nami....*

Homilia

To, co wydarzyło się na górze Tabor, na trwałe wyryło się w sercach apostołów. Byli bowiem świadkami niezwykłego wydarzenia. Na górze Tabor zobaczyli Jezusa, innego niż tego, którego znali; Jezusa, który odsłonił przed nimi swą boską chwałę i który zachwyił ich pięknem przemienionej natury ludzkiej. Wyrazem tego zachwytu jest okrzyk Piotra: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy”. Piotr został porwany przez falę szczęścia; był zachwycony tym, co widział na własne oczy.

Ten zachwyty przeżywają wszyscy wierzący, którzy dzięki łasce Bożej odkrywają prawdę o Jezusie; którzy mogą zobaczyć Jego potęgę i piękno oraz zanurzyć się w świetle, opromieniającym uwielbionego Pana. Wielu świętych, gdy doświadczyło bliskości Jezusa i mogło głębiej wniknąć w Jego tajemnicę, nie pragnęło już niczego więcej, jak tylko trwać w zjednoczeniu z Nim i kontemplacji. Poznanie Jezusa uszczęśliwia. Zmienia spojrzenie na rzeczywistość ziemską. Pozwala też jasno nakreślić perspektywę życia pozaziemskiego.

Piotr, Jakub i Jan, wybrani uczniowie Jezusa, zachwyceni Jego chwałą, pragnęli tylko jednego – przedłużyć tę szczęśliwą chwilę. Dla nich jakby czas się zatrzymał. Nic już więcej nie miało znaczenia, jak tylko to, żeby móc trwać przy Jezusie na Taborze.

Jednak nie takie były plany Jezusa wobec nich. Chrystus stanowczo zaprzeczył możliwości zatrzymania się na górze Tabor, nawet w tak szczytnym celu, jakim była kontemplacja Jego chwały. „Sprowadził ich na ziemię” – to znaczy: chciał wraz z nimi powrócić do codzienności, gdyż tam czekała Jego i ich misja do spełnienia. Na radość wieczną, na kontemplację Jego boskiej chwały jest jeszcze za wcześnie.

Apostołowie zeszli z góry i wraz z Jezusem wrócili do zwyczajnej codzienności. Jezus oddał się głoszeniu Ewangelii. Oni zaś towarzyszyli Mu wszędzie, jako pilni uczniowie i zarazem świadkowie, co czyni. Pan kształtował ich serca, umacniał w wierze i przygotowywał do misji, którą mieli kontynuować w Jego imię, gdy powróci do Ojca. Teraz On trzusi się, by słowo Boże dotarło do wielu serc. Przyjdzie jednak czas, gdy Apostołowie zostaną umocnieni Duchem Świętym i Chrystus powierzy im odpowiedzialność za sianie ziarna Ewangelii i budowanie Kościoła. Teraz, na Taborze, widząc ostateczny cel ich zmagania i prac, cierpień, a także przyszłego męczeństwa, mają umocnić swą wiarę. To, co widzieli, pomoże im przetrwać ciemności Golgoty i nie zwątpić do końca, gdy przyjdzie „godzina ciemności”, godzina Jezusowej ofiary na krzyżu.

Dziś w całej Polsce modlimy się za misjonarki i misjonarzy pochodzących z naszego kraju, którzy pracują w 99 krajach. Są obecni na wszystkich kontynentach. Najwięcej z nich pracuje w Ameryce Południowej i Środkowej. Ale duża ich grupa żyje i posługuje w Afryce. Wielu misjonarzy z Polski mamy w Azji i Oceanii, na krańcach świata.

Misjonarze, których dzisiaj wspieramy modlitwą i ofiarami, dzielą się nadzieją i są świadkami Chrystusa tam, gdzie jeszcze Ewangelia nie dotarła albo gdzie wiara chrześcijańska nie jest dostatecznie zakorzeniona w kulturze i zwyczajach; gdzie przeważa pogaństwo lub dominują inne wielkie światowe religie.

Są oni ludźmi zachwytu – porwanymi przez piękno i potęgę Chrystusa, dotkniętymi Jego miłością. Każdy z nich miał swoją górę Tabor, na której doświadczył, jak niezwykłą i wspaniałą osobą jest Chrystus. Ten zachwyty doprowadził ich do tego, że postanowili dzielić się Nim z innymi. Obrali trudne powołanie życiowe. Powołanie, które wymogło na nich konieczność opuszczenia ojczystych stron, porzucenia rodziny, bliskich i przyjaciół i udania się w nieznaną.

Powołanie misyjne jest powołaniem do odważnego dzielenia się wiarą, do nieustannej modlitwy, ciężkiej pracy, a niekiedy i cierpienia. Nie jest zadaniem łatwym. Misjonarze muszą odnaleźć się w nowym i obcym dla nich świecie. To nie tylko kwestia języka, ale także mentalności. Muszą porzucić swe przyzwyczajenia i zrewidować spojrzenie na rzeczywistość, stykając się z inną kulturą religijną, problemami ekonomicznymi, innym sposobem wyrażania wiary i pobożności.

Misjonarze to ludzie otwarci na powiew Ducha Świętego. Posłani przez Kościół, nie starają się wcielać własnych pomysłów. Nie mają też osobistych ambicji. Są cichymi pracownikami Kościoła, narzędziami w rękach Chrystusa. Starają się robić to, co każe im Duch Święty. To wymaga od nich pokory, cierpliwości i całkowitego zawierzenia Bogu.

Dziś przypominamy sobie, że misjonarkom i misjonarzom potrzebna jest nasza modlitwa i pomoc materialna. Pomoc modlitewna – aby to, co czynią było dziełem Bożym, a nie wyłącznie ludzkim. Pomoc materialna – ponieważ głoszą Ewangelię ludziom, nieraz bardzo ubogim, i pomagają im poprzez dzieła charytatywne, opiekuńcze i medyczne.

Dzisiaj Kościół zachęca, byśmy stanęli przy nich i poczuli się odpowiedzialni za misję „ad gentes”. Chodzi o serdeczne zaangażowanie się, które dla misjonek i misjonarzy będzie znakiem naszego braterstwa i umocnieniem. A zatem pamiętajmy – szczególnie dziś, ale i każdego dnia – w swych modlitwach o misjonarzach z Polski. Podzielmy się z nimi darem serca po Mszy Świętej, pamiętając, że „więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu” (Dz 20,35). Niech Chrystus, który obdarza misyjnym powołaniem, hojnie wynagrodzi naszą troskę o misję. Amen.

Modlitwa wiernych

Bogu, który posłał swego Syna na świat, aby go zbawił, i który pragnie dobra każdego z nas, przedstawmy ufne prośby. Módlmy się za Kościół święty, za papieża Franciszka, biskupów, kapłanów i diakonów, za osoby życia konsekrowanego i wszystkich wiernych świeckich, aby w czasie Wielkiego Postu dostąpili duchowej przemiany i umocnili się w miłości Bożej *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, by zjednoczeni z Chrystusem, przynosili obfite owoce głoszenia Ewangelii i miłości chrześcijańskiej. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za rządzących państwami, aby w swych decyzjach kierowali się prawem Bożym i służyli dobru wspólnemu, będąc budowniczymi pokoju i pomyślności swych narodów. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za dzieci i młodzież, aby czas Wielkiego Postu był dla nich czasem umacniania się w wierze, która pomoże im wzrastać w świętości i łasce. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za chorych, zmagających się z chorobami i słabością, aby jednocząc się z Chrystusem Ukrzyżowanym, swe cierpienia ofiarowywali za Kościół i świat. *Ciebie prosimy...*

Módlmy się za nas samych, abyśmy wiernie wypełniali nasze powołanie misyjne, postępowali w wierze i chętnie dzielili się nią z innymi. *Ciebie prosimy...*

Boże, ku Tobie, który przemieniasz nasze serca, kierujemy nasze prośby i błagania, i prosimy: pomóż nam w tym czasie pokuty i nawrócenia wytrwale dążyć do poprawy życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozesłanie

Wielki Post jest dla nas szansą pogłębienia świadomości przyjętego chrztu świętego i zobowiązań, jakie z niego wypływają. Idźmy zatem w codzienność, by dawać świadectwo Chrystusowi, który pragnie naszego zbawienia i umacnia nas w dążeniu do nieba.

Bądźmy i my uczniami-misjonarzami w naszych domach, środowisku pracy i wszędzie tam, gdzie przebywamy. Niech Bóg błogosławi naszym wysiłkom i daje radość z czynionego dobra.